

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A felelőség.

Pécs, 1898. december 22.

Kétségtelen dolog, hogy a Bánffy-kormány ujév után alkotmányunk alaptörvényeinek rombadöntésével fog kormányozni, mert országgyűlésileg meg nem szavazott adókat fog szedni, meg nem szavazott kiadásokat fog az állam pénzéből tenni, az Ausztriával való közgazdasági státuskvót törvény ellenére tovább is fenn fogja tartani.

Mindezekért a törvénytelen ségekért minden valóban alkotmányos államban a kormány lenne felelős, még pedig nemcsak névleg és erkölcsileg, de jogilag is a vádlottak padjára kerülne. A Tisza-Bánffy-féle alkotmányosság azonban nem ismeri ezt a felelőséget; itt mindenki felelős, a kinek existenciáját ez a felelőség nem veszélyezteti, csak a kormány nem, amely a komoly és törvényes felelőség súlya alatt nemcsak állásával, de szabadságával is játszanék.

A kormány és pártja a bekövetkezendő összes törvénytelen ségekért a felelőséget tisztán az ellenzékre háritja, mert ez akadályozta meg a pénzügyi fölhatalmazás és kiegyezési provizorium megszavazását.

Hát vegyük sorra először is a kiegyezési kérdésben bekövetkezendő törvénytelen állapotot. Az 1898. évi I. t. c. világosan elrendeli, hogy a közgazdasági függő kérdések ez év végéig okvetlenül végleg rendezendők, Ausztriával való alkotmányos megegyezéssel, vagy ha ez nem

lehetséges, önálló berendezkedés útján. Bánffy többször kijelentette, hogy tartja magát a fönnálló törvényhez és sem újabb provizoriummal elő nem áll, sem az osztrák császárpágrafus segélyével oktroyálandó közösséget el nem fogad.

Nos hát az ellenzék az oka annak, hogy az 1898 : I. t. c. meg lesz sértve, hogy a gazdasági ügyek az év végéig sem kiegyezéssel, sem önálló rendelkezéssel rendezve nincsenek; az ellenzék az oka, hogy Bánffy a törvénynek és a saját ünnepélyes ígéretének megszegésével a gazdasági kérdés bizonytalanságát ismét meg akarja hosszabbítani, még pedig a hatvanhetes törvény egyenes tilalma ellenére, az osztrák alkotmányos képviselőt mellőzésével?

Az osztrák Reichsrathot tegnap elnapolták s így, ha hiányzott is Bánffyban az államférfiúi előrelátásnak az a minimuma, amely a bekövetkezendő dolgokról tájékoztathatta volna, most már ő sem tagadhatja le többé, hogy ujévig a kiegyezésből alkotmányos törvény Ausztriában már nem lehet. Mi akadályozza meg tehát abban, hogy ezzel a bizonyossággal szemben most már rögtön be nem nyújtja az országgyűlésnek az önálló gazdasági berendezésről szóló javaslatot, mint azt az 1898 : I. t. c. parancsolólag előírja?

Az ellenzék bizonyára nem, mert ha ezt megtenné, senki sem kételkedik benne, hogy azt az egész országgyűlés pár nap alatt, még a végső terminus lejárta előtt is elfogadná. De ő ezt nem teszi,

mert eltökélt szándéka az eddigi közösséget az 1867 : XII. és az 1898 : I. t. c. megszegésével is föntartani. Akár obstruál tehát az ellenzék, akár nem, annyi bizonyos, hogy a kormánynak eszeágában sincsen Magyarországnak az önálló gazdasági léthez való törvényes jogát érvényesíteni, hanem ha a közösség föntartása másként nem megy, kész az országnak eme jogát biztosító törvényeket is halomra dönteni.

A gazdasági kérdésben bekövetkezendő törvénytelen állapotot tehát egyedül és kizárólag a kormány idézte elő s ezért a felelőség is a legteljesebb mértékben egyedül őt terheli, mert ebben a kérdésben máris ő szegte meg adott szavát s az általa előterjesztett szentesített törvényt.

S így állván a dolog, vajjon bűnül róható-e föl az ellenzéknek, hogy látva a kormánynak máris elkövetett törvénytelen ségeit, látva azt a célzatát is, hogy az országnak törvény biztosította jogát a jövőre is kijátszani szándékozik, minden erejével azon volt, hogy ennek a kormánynak törvénytelen kormányzását lehetetlenné tegye, a tovább kormányzásra szükséges pénzügyi fölhatalmazás megadását megakadályozza?

Nem arról van szó ebben a küzdelemben, hogy a többség vagy a kisebbség akarata kerüljön-e fölül, hanem arról, hogy érvény szereztessék a szentesített törvénynek, a melyet a kormány megkerülni akar. A törvény előtt meg kell hajolnia a kormánynak, meg kell hajolnia a többségnek

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Meggyógyult.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Meg kell jegyeznem, hogy Baráth Margit takaros teremtés volt, bár ő róla sem lehetne elmondani, hogy a mai leánybetegségtől, a tulzástól ment lett volna. Szerette a költeményeket s mindannyiszor fölsóhajtott, hacsak Hero és Leander szerelmére gondolt és az volt legforróbb óhajta, hogy ne modern, félelmesen prózai módon, hanem régi, romantikus módra mehessen férjhez. Margit nagybátyja kereskedő volt, életerős férfi, kinek — mint mondani szokták — a szive mindig a helyén volt. Baráth Margit volt az ideálja s már régóta foglalkozott azzal a gondolattal, hogy őt fogja nőül venni. Margit is szívelte Gyula bátyját, de a mindkettőjük szülei által oly hön óhajtott szerelem csak nem jöhetett létre közöttük Margit romantikus hajlamai folytán.

Gyula azért nem esett kétségbe, bár bosszankodott Margit fellengző — szerinte esztelen — hajlamán.

Margit egyszer elment a Gyula boltjába. Gyula összeharapta ajkát, a mint a csinos gyermeket, a ki prémszegélyű téli ruhájában

olyan elbájoló volt, maga előtt látta és ismét csevegni hallotta őt. E pillanatban egy gondolat villant meg agyában: Ebből a romantikus szeszélyből ki kell gyógyulnod!

De hogyan? Ezt feszegette, mialatt tekintete Margit ajkain függött, a melyek egész reálsan csevegtek. És Margit által nem is sejtett segítséggel csakhamar módot talált rá, mert hiszen Kató elárulta, hogy ő Margitot titkos levelezésen kapta, a miért Margit kiméletlen pirongatást kapott a boszus papától.

»Igen, mondhatom, nagyon szép dolog, titkos leveleket kapni, no meg írni«, mondta a nagybácsi.

»Hogyan, Gyula, hát te is elhiszed?« kérdezte Margit egészen elámulva. »Én téged mindig oly félelmesen prózainak hittelek!«

»Hm!« tette hozzá a bácsi. »Fiatalok vagyunk, hát érzünk valamit ott a baloldalon.« E szavaknál a kópé alig bírta már a nevetést visszatartani.

A mint Margit eltávozott, a bácsinak a titkos szerelmi levelezésen akadt meg a gondolata.

Csak hogy könnyebb volt ezt elgondolni, mint keresztülvinni. — Először is kellett hozzá valaki, a ki Margitot szeresse. Gyula? Hisz ő vele a titkos levelezésnek nem volna semmi értelme, mikor Margit ezért pirongatás helyett csak dicsérő szavakat kapna a papától meg a

mamától. Aztán meg a levelezéstől is kellett tartania, mert különben a dolog nem érne semmit.

Margit egyszer csak levelet kapott, melyből hevesen dobogó szívvvel a következőket olvashatta:

»Mélyen tisztelt Nagysád!

Nem tudom, óhajomat, kérésemet mily szavakba öntsem. Mióta városukon történt átutazásom alkalmával kegyedet láttam, arca mindig előttem lebeg. Még nem árulhatom el kiletemet, de egy sor, melyben közlené velem, hogy nem haragszik reám, mennyei izenet volna reám nézve. Hű X. Y. Z.-je. Főposta, poste-restante.«

Margit szinte reszketett, annyira meglepte a levél. Huszszor is elolvasta és huszonegyedszer is belekapott. Nos hát elérte, a mire vágyódott! Ime egy szerelmes, mert így csak szerelmes írhatott. S ime kész a titkos levelezés is.

A romantika minden szelleme rászállt most Margit agyára s addig úzték ott játékuakat, míg csak azok a bájos ujjak »X. Y. Z. Főposta, poste restante« címre egy illatos kis levélkét nem adtak fel, a melyben csak e szavak álltak: »Nem haragszom.«

Megjött erre is a válasz, mely tuláradt a boldogságtól, hogy attól a kéztől, melyet X. Y. Z. gondolatban tiszteletteljesen megcsó-

s az ellenzék csak törvényadta jogával él, a mikor a kormányt és a többséget a világos törvénszegés elkövetésében minden rendelkezésére álló eszközzel kényszeríti.

Azaz csak kényszeríténé, ha a kormányból és pártjából végkép ki nem halt volna már a törvény iránti minden tisztelet. De az a többség, mely a kormány parancsára kész a kiegyezési kérdést szabályozó törvényeket halomra dönteni, parancsszóra keresztül gázol minden alkotmányi alaptörvényen is. Átviszi a törvényhozó hatalmat, mintha az a párt magántulajdona lenne, egy magánkörbe s ott hatalmazza föl a kormányt a törvény nélküli kormányzásra.

Neveléses hipokrita áztatás a lex Tisza szerzőjének az a kijelentése, hogy a törvény nélküli kormányzásért a többség aláírása dacára úgy az alkotmányos, mint a jogi felelősség sértetlenül marad a miniszteriumon. Kit terhel a felelősség a gyilkosságért akkor, mikor az ítélő bíróság írásban előre kiadja a gyilkosnak, hogy elkövetendő gyilkossága miatt bántódása esni nem fog?

Bűnösebb ilyenkor a bíróság, mint maga a gyilkos s ezt érezte Tisza Kálmán is, és hogy könnyítsen a büntársak lelkiismeretén, Nagyváradon ünnepélyesen kijelentette, hogy a Lloyd-klubban elkövetett merénylet eszméje tőle származik s azért ő is viseli a felelősséget, ha kell.

Ime tehát máris lehullott a meztelen abszolutizmusról az a vékonyka lepel, a melyet Hieronymi emlegeteit tegnap a képviselőházban. A kormány bejelenti, hogy nem szándékozik a törvényes állapot megmentése kedvéért engedni, hanem kész keresztülgázolni az alkotmány alaptörvényein is, csak hogy uralmon maradjon. Ezért az általa összetoborzott párt előre megadja neki az abszolúciót s levén a kormány vállairól a felelősséget, azt teljesen magára vállalja. Most meg Tisza Kálmán könnyíti meg a többség vállait, egyedül maga nyilatkozván hajlandónak a felelősség viselésére.

kolni merészelt, levelet kapott. Vajjon nem volna-e elítélendő, ha X. Y. Z. megismerteté magát, vajjon ez a változó februári időjárás találka alkalmával nem volna-e káros hatással Margit egészségére stb. stb.

Margit egy kissé küzdött magával, mielőtt erre a második levélre választ adott volna. De végre is a válaszadásban állapotott meg s ezuttal két sort tartalmazó poste restante levelecskét menesztett az ábécé ominozus három utolsó betűjéhez.

Pár hó multán a titkos szerelmi levelezés teljes virágában állott. Most megvallá X. Y. Z. egész nyíltan égő szerelmét Margitnak, a ki szintén erősen sóvárgott, hogy a titkatos szerelmest végre szemtől szemben megismerhesse.

Igy jött el az április. Szép, verőfényes, meleg napok váltották fel egymást a különben veszélyes hónapban s most Margit órák hosszat elüldögélt szép kertjükben, olvasgatta »Fanni hagyományait» és ahhoz hasonlók. Ennyire fogékonyak még sohasem érezte magát, mint most.

Ekkor jött Gyula és melléje ült, miután Margit a szokottnál is közönyösebben üdvözölte őt. Gyula ma igen komoly volt és végre is így szólt: »Hallgass meg, Margit, beszélnem kell veled!»

Nem felelős tehát a törvénytiprásért más, mint Tisza Kálmán egymaga. Neki ez már ügyis mindegy, az övé a felelősség ügyis minden közszabadsági jog kikezdséért, az alkotmány meghamisításáért, viselheti tehát a felelősséget annak teljes elkobzásáért is.

De lesz egy forum, amely majd számon is fogja kérni ezt a felelősséget s ez a nemzet független és hamisítatlan közvéleménye, amelyet nem fog megtéveszteni ítéletében a szolgálalkü hivatalos többségek jajveszékése és bizalmi komédiája, hanem hallgatni fog olyan vádlókra, minők egy Csáky Albin, egy Hieronymi, egy Szilágyi Dezső s ítélete annál borzasztóbb lesz, minél tovább folytatja a kormány Mefisztó sugallatára alkotmányromboló munkáját.

Vármegyei közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. december 22.

Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága ma délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlést tartott.

December hóban rendszeresen szokott a törvényhatóság rendkívüli közgyűlést tartani, melynek feladata a jövő évre szóló bizottsági tagválasztások megejtése, no meg esetleges olyan ügyek elintézése, melyek az év végére letárgyalandók.

Igy hát a megye decemberi rendkívüli közgyűlése nem igen szokott látogatott lenni. Most azonban ez a mai közgyűlés kivételt képezett ez alól. Kivételt képezett pedig azért, mert a tárgysorozatnak volt egy pontja, a mire a hivatalos körök sokkal nagyobb súlyt fektettek, semhogy közepes számú látogatottsággal bíró közgyűlés elé vitték volna azt.

Ez a pont pedig Pécs városának obstrukcióellenes átirata volt, kapcsolatban a csongrádi és mosonmegyei átiratokkal.

Csak hogy a mai állapotok között ez az egyszerű átirat már nem elégítette ki a hivatalos köröket. A lex Tisza s a január elsejével törvényes felhatalmazás nélkül is tovább kormányozni akaró Bánffy-kormány pártolása, a műbizalom gyártása volt ma a fontosabb cél, melynek elérésére berendelték minden köz-

Margit ránézett. Valami hirtelen gondolat rázta fel őt.

»De, Gyula.«

»Tudom titkodat!«

Margit hirtelen elpirult és hebegte: »Az én titkomat?«

»Igen; te levelezésben állasz egy urral!«

»Gyula!« hangzott élesen elhalványult ajkairól.

»Ne félj semmit. Az az ur nekem jó barátom. Ő ma ide érkezett, hogy téged megláthasson és veled beszélhessen. Persze, én nem értem — hát még nem láttad X. Y. Z.-det?«

»Nem!« hangzott nehezen Margit ajkairól.

»Képzeltém. Na, ő mindjárt itt lesz. Hogy bemutatását itt megkönnyítsem, ide rendeltém. Ő majd kérdezősködik utánam. Mihelyt meglátod őt, nem lehet, hogy szeressed őt s könnyen megszabadulsz tőle, ha egyszerűen azt mondd neki, hogy én már elmentem. Akkor ő is elmegy.«

Gyula meghajtván magát, kedélyesen eltávozott, a szegény Margitot magára hagyva.

Mint ült ott a mennyből kiragadva. Hogy levelezésük titkáról a lepel le volt tépve, a levelezés rá nézve elveszté már minden ingere. Ő személyesen akar ide jönni, bizonyára, hogy kezét megkérje. — De hát szerette-e valóban ő ezt az X. Y. Z.-t? Egész

ségi jegyzőt s mindazokat, kik a hivatalos akarataknak meg szoktak és meg tudnak hajolni.

Még alispán-választáskor sem volt oly zsulolva a terem, mint most. Rég nem látott, szinte ismeretlen alakok képeztek szoros falankszot, szoros falankszát a műbizalom berendelt szavazógépeinek.

A hivatalos szónok indítványát természetesen falrengető helyeslésekkel kísérte ez a tömeg, a mely azonban épen mikor a kisebbség obstrukcióját elítélni akarta, ugyanakkor már-már erőszakosan megszerette volna gátolni az ellenvélemények nyilvánítását és a szenvedélyek viharos kitörésének lett okozójává. Bizony-bizony, ha a főispán erélyes vezetése nem biztosít a tárgyalásnak rendes menetét, a mint a berendelt szavazógépek harcias csatakiáltásából következtetni lehet, áterőszakolták volna a műbizalmi indítványt az ellenvélemények meghallgatása s minden névszerinti szavazás nélkül — Pécs szab. kir. város példájára — egyhangulag.«

Maguk is tudták, hogy a névszerinti szavazásnál ki fog tűnni a műbizalom pártolójának voksbeli ponderálása tekintetében, hogy bizony ez a súly csak olyan mondva csinált, a mit hivatalos parancsszóra nem nehéz összehozni.

Nos hát ki is tűnt. Szavazott a jegyzői gárda és a tisztviselői kar, mint a karikacsapás; szavaztak arra, ők, a törvény őrei és végrehajtói, a nép választottai, hogy helyeslik, ha a Bánffy-kormány törvényen kívüli állapotban is kormányoz; helyeslik, ha az alkotmány elleni merényletet képező lex-Tisza szerint törvényes felhatalmazás nélkül is megmarad a helyén, mert ők biznak a kormány ősi erényében!

A nevezetes közgyűlés lefolyásáról különben részletes tudósításunk a következő:

Baró Fejérváry Imre dr. főispán pontban 10 órakor éljenzés között belépett a zsulolásig tömött közgyűlési terembe és a közgyűlést megnyitotta.

Napirend előtt ki sem kívánván szólni a főispán elnöki jogánál fogva elrendelte, hogy a tárgysorozat 48—50. pontjai alatt egybefoglalt tárgyat vétessék első tárgyként napirendre. Ez pedig volt »Csongrádvármegye, Pécs szab. kir. város és Mosonvármegye közönségének megkereső levelei a képviselőház nyugodt érendes tárgyalási rendjének helyreállítása, jövőre való biztosítása, nemkülönben az előterjesztett és előterjesztendő törvényjavaslatok sürgős letárgyalása iránt az országgyűlés képviselőházához intézett feliratainak pártolás-

bensője tiltakozott ez ellen s ajkairól e szavak voltak hallhatók:

»Ah, ha a Gyula most itt volna!«

Léptek hallatszottak a kavicscsal behittett uton. Tulságos bő ruhájú férfi tartott feléje, kinek megpillantásánál Margitot hideg borzongás futotta át. Szögletes, kiélt arcú óriás lábú, vékony dongájú, nevetségesen vörös szakállu ember volt, úgy hogy a legioló akarat mellett sem lehetne őt regényhősnek mondani.

»Bocsánat nagysád — Barna Gyula nincs itt? Engem ide rendelt.«

Margitnak elállt a lélegzete. Az ő »nincs« szava formailag elutasításképp hangzott.

»Óh, akkor ajánlom magamat — bocsánat a háborgatásért«, mondta az idegen és eltávozott.

Margit szótlanul mereszté utána szemét. Oly gyorsan, minden küzdelem nélkül mondta le X. Y. Z.-jéről? Vonásai oly világosan árulták az elszörnyedést, melyet érzett. E pillanattól fogva gyűlölt minden romantikát.

»Nos, kincsed eltávozott?« kérde Gyula a bokorból előlépve.

»Óh«, — Margit egészen megrázkodott — »Gyula, valami szívességet kell tenned ugy-e megteszed?«

»Ha egy csókkal megfizeted!«

és basonszemléli felirattal leendő támogatása tárgyában megküldött leveleinek tárgyalása.

Főispán előadja, hogy a tárgyhoz szó-lásra Német Lipót jelentkezett. Előbb azonban elrendeli a pécsi levél és felirat felolvasását. Az így elsőnek avanszirozott pécsi levelet olvasta hát fel ekkor Koszits Kamill főjegyző, melyben a polgármester és a főjegyző atyafi-ságos szeretettel és »hazafiai» üdvözléssel ajánlják a Krasznay Miklós dr. feliratát elfo-gadásra, hangsúlyozván, hogy Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága »egyhangu-lag» hozta a határozatot.

Természetesen, a berendelt szavazóma-sinak minden passzusnál lelkesen éljeneztek és helyeselték; de már a csongrádi feliratot nem volt türelmük meghallgatni, kiabálván — mintha csak azt kiabálták volna: ismerünk szép maszk —

— Ismerjük! Csak a javaslatot kérjük!

Igy hát a derék csongrádiaknak máso-dikká degradált körleveléből csak a határozati javaslat lett felolvasva. Szegény Mosonvármegyé-nek még a határozati javaslatát sem olvas-ták fel, mert hát így is melegük volt már a hevesvérű magyaroknak s szerették volna a keblüket égető óriási bizalmi tüzet minél ha-marább eloltani.

Hatalmas halljukozás közt állt fel a hi-vatalos szónok, Német Lipót, a ki honmentő és kormányzabeditő feladata komolyságának egész ihlettel érzetével hordozta végig sassze-meit a tekintetes törvényhatósági bizottságon.

A mű bizalom

prédikátora lassan, csendesen kezdett beszélni, hogy szavai mind hangosabbak, ünnepélyeseb-bek, felemelőbbek, lelkesítőek és lángragyujtók legyenek, előidézői egy Munkácsy ecsetjére, Wagner zenéjére méltó történelmi jelentőségű csodás jelenetnek, mikor a bedresszirozott torkokból a lelkesedéstől szinte rekedten tör elő az »éljen» és a »helyes» orkányszerű vihara.

Frázissal kezdte, szóvirággal folytatta és mindjárt oda lyukadt ki, hogy az országgyűlés kisebbsége hónapok óta folytat meddő, káros küzdelmet a többség ellen, nem elvi alapon, hanem tisztán »személyes okokból.» Pedig ez nem helyeselhető, hogy egy kisebbség a többség akaratát lehetetlenítse, mikor oly fontos kérdések várnak elintézésre, mint az évi költsé-gvetés és az Ausztriával kötendő gazdasági kiegyezés. Mikor ilyen kérdéseket kellene elin-tézni, akkor a pártszempontokat mellőzni ha-zafias kötelesség. De az erőszakos fellépés nyílt

támadás a parlament tekintélye ellen, diszkre-ditálása az alkotmányos rendszernek. Kiszá-míthatatlan anyagi, de még nagyobb (!) erkölcsi kárt okoz ez. Az egyesült ellenzék is »törpe kisebbség» a nagy szabadelpárttal szemben. És képes dacolni a Ház elnökvá-lasztása tárgyában, úgy hogy a Ház meg sem alakulhat; ki tudja vinni, hogy nincs költség-vetés és olyan fontos kérdések tárgyalását meg tudja akadályozni, mint a kiegyezési javasla-tok. Természetesen a szónok hazafias és ér-zékeny lelke elborul erre és kételyek mardos-sák, hogy ilyen sajnálatos körülmények között fenntartható-e tovább is az alkotmányos par-lamenti kormány?

A napirenden levő feliratok keletkezése-kor a veszély csak jelezve volt, mit a kisebbség előidézhet. Ma már e feliratok nem ele-gendők. Szükséges, hogy az ország reputációja a külföld előtt megóvassék. Nyilatkoztassa ki a megye, kit tart az anyagi és erkölcsi káro-kért felelősnek, reméli-e a kibontakozást és kiben bizik, hogy e kibontakozást megtalálja?

Ezen bármely Claquethutes Fricinek is becsületére való kérdések után a hivatalos szó-nok egy percig sem habozott a felelet meg-adásával. A károkkért az ellenzék felelős; a kormány önértetes, öntudatos, mérsékletes ki-tartással védvén a parlament tekintélyét, itt van a kibontakozás, a kormányban és az ő többségében. A kormány a külföld előtt tisz-teletet és elismerést vivott ki; a koronával való egyetértése bámulatos sikereket ért el. Ilyenek a magyar udvartartás, az új katonai nevelőintézetek, a tiz szobor, a millenárius al-kotások, a lelkészi fizetések rendezése és még végtelen sora az ő vívmányainak. Tehát a kormányban van a szónok bizalma, hogy az kibontakozik a zavaros helyzetből. Ez a biza-lom nyilvánítás eszmei összefüggésben van a feliratokkal, ennél fogva indítványozza hogy:

«a törvényhatóság helyteleníti a kisebbség eljárását, hogy az alkotmányos működés ren-des menetét megátolja; a kormánynak ed-digi működéseért bizalmat szavaz és bizik benne, hogy a törvényen kívüli hatalmat szük-ség esetén a kellő korlátokon belül és a haza érdekében fogja használni; feliratot intéz a kormányhoz és képviselőházhoz, hogy hasson oda, miszerint a kisebbség előtt a tárgyalások nyugodt menete megóvassék s kéri a Házat, hogy a törvényen kívüli állapot beálltának szükségességét hártsa el a betérjesztett javasla-tok sürgős letárgyalásával.

»A mivel akarod, hanem szerezd vissza leveleimet, a melyeket balgán neki irtam.«

»A mivel akarom? Hm!« Persze ő tudta már, hogy mit akar.

»A leveleket! A leveleket!« emlékezteté Margit. Gyula telemelkedett: »Jó! Félóra mulva itt leszek. Megvársz itt?«

»Meg, meg, minden bizonynyal! Siess csak!«

A mint Gyula eltávozott, Margit a leg-kinosabb zavarban volt. Hová ragadta őt »ro-mantikus bódulása?« E pillanatban oly nevet-ségesnek tűnt fel önmaga előtt és az a sze-relmes tarfej, az a borzas vörös szakállu neki oly szerelemtől égő leveleket irt! És ő még válaszolt neki, sőt sovárgott, hogy láthassa őt!

Csak egyen csodálkozott, az érdeklődés hiányán, melyet az az úr elárult. S minél in-kább elmélkedett, annál inkább föltűnt ez neki. Az már csak mégis természetes lett volna, ha Margitot megszólítja. — De nem szólt az egy árva szót sem a nagybátyjára vonatkozó rövid kérdésen kívül. Igen, minél inkább latolgatta a helyzetet, annál érthetlenebb volt előtte.

Gyula ekkor már visszatért. Oly gyor-san? Hisz alig öt percig volt oda. Az idegent ennyi idő alatt még csak meg sem találhatta.

»Nos?«

»Nos, hugocskám«, viszonzá Gyula jó-kedvűen, »itt vagyok, várom a jutalmamat!«

»Jutalmadat?«

»Ej, igazán rossz emlékező tehetséged

van! Azt ígertem, hogy egy föltétel alatt szer-zem vissza a leveleket.«

»Elfelejtettem!«

»Én nem! Tehát — a csókomat!«

»De Gyula — — — hol vannak a levelek?«

»Itt vannak!«

És valóban ott voltak, egy, kettő, há-rom, négy — mind az öt, a melyeket Margit balga »romantikus szeszély«-ből annak a tar-fejűnek irt.

»Gyula«, kezdé Margit siró hangon, »te kinevetsz engem — —«

»Van eszemben!«

»Mégis, mégis! Csak sejtettem volna — ah! Ki gondolhatta, hogy ily szörnyeteg rejtőzik az X. Y. Z. betűk mögé.«

Gyula nevetett.

»Szörnyeteg? Hm! Kikérem magamnak!«

»Gyula!«

»Igen, — nézz meg jól! És azután — én nem tudom, miért nem vágyódtál egyszer engem is látni?«

Szóltanul mereszté rá Margit szemeit.

»És az a férfi? — —«

»Ő csak eszköz volt, utazó egy ismerős háztól. Az X. Y. Z. én voltam!«

Három hónapra rá Margit és Gyula egy pár voltak. Margit többé sohasem volt roman-tikus. — Most négy egészséges gyerek anyja.

Ford.: Szakács Béla.

Falakat rengető éljenzés és »elfogadjuk«, kiáltás tört ki, mikor a hivatalos szónok ily-kép kellően kikeseregte magát a haza szo-moru jelene és bizonytalan jövője felett s kellőleg kilelkesezte magát a makula nélküli, minden kormányi erényekben bővelkedő Bánffy-kormány mellett s befejezte beszédét, melyet holnap bizonyára kettős gyönyörűséggel fog elolvasni a helybeli kormánypárti lapban, szóról-szóra, betűről-betűre, a hogyan szép kalligrafikus írással előre leírta.

A szünni nem akaró helyeslések közben felcsendült a főispán erélyes hangja:

— Az alispán ur kíván szólni!

És az alispán ur szólt. Ő is méltó ag-godalommal nézi a visszás helyzetet, mikor beállhat az, hogy egy óriási többség akarátá-nak érvényesülését egy számba nem jöhető kisebbség megakadályozza. Ez csorba a par-lamenten s a megye helyesen jár el, ha tör-vényben gyökerező jogánál fogva felir a tartha-tatlan állapot ellen. Hozzájárul a hivatalos szó-nok indítványához.

Ismét zúgott az éljenvihar, hanem

csorba esett

a honmentő indítvány egyhangú elfogadásán is, de nagy. A szavazók hiába kiabálták az indítványra, hogy elfogadják.

Simonffy János emelkedett szólásra s ezt látva az indítvány muszáj-pártolói, már eleve jelezték, hogy csak röviden óhajtják az ellenvéleményt meghallgatni. A szónok azzal kezdte beszédét, hogy nem titkolhatja el meg-lepetését az indítvány felett. Azt várta, hogy tekintettel a jelenlegi állapotokra, egyszerűen napirendre térnek az átiratok felett.

Ez azonban elevenen találta az indítvány harcosait és zúgni kezdtek:

— Az állapotok rosszabbodtak!

A zaj oly nagy lett, hogy a főispán erélyes hangon kért csendet s a szónok meg-jegyezte:

— Én meghallgattam az önök szónokát, önök is hallgassanak meg engemet!

A mit az átiratok hangoztatnak, az túl-haladott álláspont. E teremben különben is minden pártpolitikától mentesítenie kell magát a felszólalónak s ő is ezt teszi. Bármely párt hazafiasságában kételkedni nem szabad; a mit az tesz, meggyőződéséből teszi a haza javára. Épen ezért nem lehet beleavatkozni a pártok eljárásába. Mi nem lehetünk bírái ez eljárásnak; nem kritizálhatjuk az országgyűlés tanácsko-zási módját és modorát. Erre még nem volt eset, hogy a törvényhatóság ilyenbe beleavatkozott volna. Igen, ha valamely törvényes in-tézményről van szó, akkor teheti, mint tette is, de a vitatkozás módját el nem ítéheti. Őva inti a közgyűlést, hogy ez eljárásba be-ne avatkozzék. Ez erőszakosság, a mi veszélybe fog vezetni.

Itt ismét kitört a türelmetlen szavazó-gépekből a vihar, mire a szónok így aposz-trófálta őket:

— Hát önöknek szabad erőszakoskodni? Hiszen önök obstruálnak!

E beleavatkozás a törvényhatóság eljá-rására a törvénytelenység és helytelenség bé-lyegét süti. Mert a vármegyének törvényben előirt joga nem a tanácskozás menetére vo-natkozik, hanem a törvények meghozatalára. Mivel az átiratok túlhaladott álláspontra vo-natkoznak, de mert a törvényhatóság a tör-vényhozás belső életébe, a vitatkozás menetébe be sem avatkozhatik, kéri az átiratoknak egy-szerű tudomásul vételét.

— Ah nem! Azt nem! Kiabálták az indítvány őrei és megint zúgott a sok »elfo-gadjuk!«, mig nem a főispán csendet csinált és kijelentette:

— Jagits bizottsági tag ur óhajt a tárgy-hoz szólni.

Jágits József engedelmet kér, hogy da-cára a pártpolitikai helyzetnek, melyet az el-lenzéki pártokban elfoglal, mely pártok eljá-rásának ostromozására vonatkozik az indítvány, — mégis felszólal. Felszólal pedig, mint a

törvényhatósági bizottság tagja, a pártpolitikai érdekek tőgáját levette. Itt nem politikai érdeket, de a megye érdekeit követi.

Persze a szónok beszédébe is folyton közbe szóltak az indítvány türelmetlen lovagjai, mire az emelt hangon jegyezte meg:

— Végtelenül sajnálom, hogy a közbeszólók rendszeresen a vármegye tisztviselői és jegyzői kara!

Ez használt s a szónok most már folytathatta beszédét. Teljesen osztja az aggodalmakat, melyek a mai parlamenti helyzetből kifolyólag az ország közgazdasági érdekeit veszélyeztetik, valamint az alkotmányt is. De nem helyeselheti az indítvány okfejtését és következtetését. A megye az országos érdeket mindig védheti és védenie is kell a törvényben gyökerező jogánál és kötelességénél fogva. Az országos érdek azonban a kormány iránti bizalomtól különválasztandó. A kormányt a többség támogatja; a bizalomnyilvánítás tehát pártpolitika; az alkotmányos érdek az ország érdeke. Elvárta volna — nem az indítványozótól — hanem az alispántól, ki az alispáni székből szólalt fel, hogy nem a pártpolitikai, hanem az országos érdek mellett veti a latba szavait.

Itt megint lármá keletkezett. A szónok azonban hideg zuhanyként ható higgadtsággal, metsző hangon folytatta:

— Nem a saját lelkiismeretem, hanem némely tisztviselők lelkiismeretének megnyugtatóására kellett ezt elmondanom. Sajnálattal látom, hogy sokakat nem az önálló meggyőződés, hanem pártpolitikai szempont vezett ma e terembe ide!

— Hát ne vágjon szemtől szemben! Zúgtak fel erre, hanem a szónok tovább folytatta.

A vármegyének joga, sőt kötelessége, hogy a politikai helyzet posványos állapotán felülemelkedve, szavát felemelje az országos érdekek mellett. Ehhez hozzá járult volna ő is. Az indítvány másik részéhez azonban, mert ez pártpolitikai érdek, bár tiszteli mindenkinek politikai meggyőződését, nem járulhat hozzá. Az indítvány a tanácskozás belső életébe avatkozik; bizalmat szavaz a kormánynak s az országos érdekek mellett semmit sem mond. Kéri, térjenek az indítvány felett egyszerűen napirendre.

Trixler Károly alispán személyes kérdésben szólalt fel erre. Mentetgetvén magát, hogy ő épen nem akarta a pártpolitikát szolgálni; mert akkor az indítványt ő is megtehetné volna az alispáni székből. Mint egyéni véleményét, úgy nyilvánította nézetét s így is kéri az indítvány elfogadását.

Benkő Gyula figyelemmel kísérte az eddigi felszólalásokat. Ő kijelenti, hogy e teremben sem veti le politikai meggyőződését. A politikai lépéseket itt is annak a pártnak a szempontjából vizsgálja meg, a mit maga is elfoglal. Ez hazafias meggyőződése és nem hagyja magát vezetni a pártusáktól. Tiszta hazafias meggyőződésből teszi magáévá Német Lipót indítványát.

Margittai Péter szintén személyes kérdésben szólalt fel *Jagits* beszédéhez. Ő nem szólt közbe s ha *Jagits* reá vonatkoztatta szavait, akkor tévedett. Az indítványt elfogadja.

Stajevits János fél, hogy a törvényen kívüli állapotban majd nem fizetnek adót. Ő még jobban, határozottabb formában szeretne volna az indítványt hallani. Ilyen komédiázást nem kell tűrni. Ezt csak Ausztriától tanulhatták. Az indítványt elfogadja.

Jagits József személyes kérdésben szólalt fel. Amennyiben tévedett, *Margittai*tól bocsánatot kér. Ő tiszteli az elvi meggyőződést; de a bizalom kérdése pártpolitika. Ez nem illik bele a megye jogkörébe.

— Szavazzunk! Kiabált erre a tömeg, de még *Benkő* Gyula is felszólt még egyszer személyes kérdésben.

Német Lipót erre zárószóval élt, melyben indítványát ismét elfogadásra ajánlta.

Simonffy János szintén zárószóval élt.

Az indítványozó maga bizonyította be, hogy indítványa helytelen. Egyik résznek segítségére megy, a másikat pedig megrójjá. Hogy a törvényhatóság ilyen kérdésbe beleszóljon, az anomália. Nem is érünk vele célt. A kisebbség meggyőződésből folytatja a harcot: meggyőződése, hogy ez van az ország érdekében. A megye reputációja érdekében kéri az átiratokat visszautasítani és az indítvány felett napirendre térni.

Jagits József a szavazás, illetve a kérdés feltevése előtt a határozati javaslat felolvasását kéri.

Kosztits Kamill főjegyző olvassa Német Lipót határozati javaslatát.

Főispán² erre fölteszi a kérdést: elfogadja-e a közgyűlés Német Lipót indítványát?

Jagits József a kérdés feltevéséhez szól hozzá. Külön kéri választani a kérdést két kérdésre. A törvényjavaslatok letárgyalásának sürgetése, ez országos érdek; a bizalom kérdése pártpolitikai érdek.

— Nem lehet! zúgnak erre. De a főispán felteszi most azt a kérdést, hogy elfogadja-e a közgyűlés a kérdés feltevést úgy, a hogy ő feltette, vagy a hogy *Jagits* József kérte?

A többség a főispán által feltett kérdést fogadta el s mivel húsz tag aláírásával

névszerinti szavazás

kéretett, a Német Lipót indítványa felett névszerint szavaztak. Igennel, a kik elfogadták; nem-mel, a kik ellene voltak. Beadatott összesen 196 szavazat; igen-nel szavazott 176, nem-mel 20 képviselő.

Igen-nel szavaztak:

Virilisták: Auber István, Armuth Ferenc, Biedermann Rezső, Berger Emil, Blau Rezső, Benkő Gyula, Bihari Benő, Blum Sándor, Bárány Jakab, Bölcseki Gyula, Bencsek Gyula, Bül Jakab, Bosnyák Izidor, Balassa Pál, Bach Kristóf, Csató Gyula, Driesz Lajos, Engel Gyula, Fazekas Sándor, Heller Adolf, Kohn Adolf, Klein Károly, Krausz Mihály, Krausz Lipót, Kovács Buli Mihály, Löwy Jakab, Lang Lázár, Mándi Samu, Mándi Béla, Miskolci Ármán, Margittai Péter, Mányai Imre, Német Lipót, Novák Sándor, Narancsik Károly, Néder Miklós, Prezmayer Alajos, Rüll Béla, Roheim Ferenc, Rosenthal Samu. Rüll János dr; Reiner Mór, Stajevits János, Schwarz Emanuel, Steiner János, Schnee Ignác, Szivér István, Schuth Vince, Schwabach Viktor, Simonkovich Mátás, Schelli Sándor, Schuth Vilmos, Stein Lajos, Simonkovich Ferenc, Schwabach Sándor, Toll Gyula, Weisz Lajos, id. Weisz Samu, Volk Ádám, ifj. Weisz Samu, Vincen István.

Megeyi tisztviselők: Benyovszky Elemér, Forray Iván, Forray Valér, Horváth István, Jellesich Károly Jeszenszky Lajos, Jilly Viktor, Jeszenszky Gyula, Krasznay Mihály, Koszits Kamill, Nagy Jenő, Rónaky Kálmán, Radócsay Sándor, Rapun Aladár, Rameszhoffer Sándor, Stein Ferenc dr. Seeh Károly, Sey Tamás, Stenge Ferenc, Trixler Károly, Vaniss Sándor, Lechner Viktor, Weidinger Jenő, Szivér István, Kronesz József, Koszits Ákos, Reh Dezső, Kimm Gáspár, Gyuris Elek, ifj. Eötvös Gusztáv, Mendl Lajos dr., Szinkovich Károly, Igalits Radivoj, Denk Lajos, Bauer Zoltán, Sági Lipót, Várady Ferenc.

Községi jegyzők: Benyovszky Mór, Bicó Gusztáv, Bózsa Kálmán, Farkas József, Freytag Lajos, Györgyi Ede, Grosch Vilmos, Gyenes János, Guttay Lajos, Gedő Aladár, Gajer Gyula, Horváth János, Horváth Gyula, Hitre Ödön, Henfner Lajos, Jakobovits Ferenc, Jantai József, Kálmándy József, Kusinszky Ferenc, Kisfaludy Dezső, Klombauer Antal, Krátky Ernő, Kisfaludy Vidor, Lauschmann Vince, Magda Elek, Marossy Ignác, Mesterházy Sándor, Nagy Gyula, Narancsik József, Proksch Arthur, Pintér István, Podgorelac Sándor, Pitz György, Rák Imre, Sebestyén Ádám, Szombathelyi József, Schmellás Antal, Szabó Gyula Strancinger János, Szűcs Károly, Tóth Vilmos, Vissy István, Werrner Ferenc.

Egyéb tisztviselők: Balaskó János, Fölker József, Jakobovits László, Löffler Vince, Kovácsffy Kálmán.

Hivatalban nem levő választottak: Bálint István, Boda János, Bernáth Ferenc, Csonka György, Dudás Ferenc, Faller János, Homan Ádám, Iványos Soma, Kinneth Adolf, dr. Kiss Emil, Dr. Krécsi Oitó, Dr. Krasznay Jenő, Kühnel Márton, Kovács Lőrinc, Lingg Ede, Müller György, Nagy Sándor, Nendtvich Gyula, Nemegyei Ákos, Nagy Károly, Pakuzi Gyula, Reisz Adolf, Reinitz Jakab, Tirts Rezső, Tóth Fülöp, Trsztyánszky László, Urszini Pál, Veigelt Mátyás.

Nem-mel szavaztak:

Dr. Andrits Tivadar, Auber Vilmos, Biró Imre, Berta József, Dr. Darázs Ödön, Egedi Sándor, Fischer Lajos, Farkas György, Jagits József, ifj. Jeszenszky Ferenc, dr. Kaufmann József, Klencz Gyula, Kustos Lajos, Molnár Márton, Márton Márton, Morvay Ferenc, dr. Reder Károly, Simonffy János, Tóth Dániel, Vörös József.

A főispán erre kimondta, hogy Német Lipót indítványa *százhetvenhat szavazattal 20 ellenében* elfogadtatott és sietett az ülést öt percre felfüggeszteni. Ekkor épen háromnegyeg tizenkettő volt s a szavazás faradalmait a megjelentek a szellős folyosókon siettek kipihenni. Szünet után a főispán újra megnyitván a közgyűlést, következett a tárgysorozat első pontja, a

központi választmány

tagjainak szavazás utjáni megválasztása.

A szavazatszedő bizottság *Szivér* István elnöklete alatt *Benkő* Gyula és *Stajevics* János tagokból állott. Jegyző: *Lechner* Viktor volt.

A szavazatszedés körülbelül fél órát vett igénybe, mely után *Szivér* István, a szavazatszedő bizottság elnöke kihirdette az eredményt, mely szerint összesen 77 szavazat adatott be.

Ezek közül: *Darócy* Aladár 76, *Driesz* Lajos, *Gállos* Ede, *Gyenes* Kletus, *Hinka* László, *Horváth* István, *Jagits* József, *Jeszenszky* Ferenc, *Jeszenszky* Gyula, *Jeszenszky* Lajos, *Keserits* Ferenc, *Kosztits* Kamill, *Kosztits* Szilárd, *Krasznay* Mihály, *Lechner* Viktor, *Madarász* István dr., *Mándi* Samu, *Margittai* Péter, *Nagy* Jenő, *Német* Lipót, *Ország* Lajos, *Percel* Béni, *Radócsay* Sándor, *Seh* Károly, *Simonffy* János, *Stajevics* János, *Stankovics* Döme, *Stenge* Ferenc, *Szeifritz* István, *Szinkovich* Károly, *Vaniss* Sándor hetvenhét szavazatot kaptak.

Br. *Fejérváry* Imre dr. főispán a közgyűlés újra megnyitása mellett nevezetteket az 1899 - 1901-iki három évi időtartamra központi választmányi tagokul megválasztottaknak kijelenti s az eskü kivételével *Trixler* Károly alispánt bizza meg.

Kosztits Kamill megyei főjegyző előterjeszti ezután, hogy tárgysorozat szerint

Kardos Kálmán lemondása

a közigazgatási bizottsági tagságról következik.

Felolvassa *Kardos* Kálmán levelét, melyben megrongált egészsége miatt a közigazgatási bizottsági tagságról lemond.

Trixler Károly alispán kéri a közgyűlést, hogy a lemondást — *Kardos* Kálmánnak megyénk közügyeinek terén szerzett, bokros érdemeinek méltánylása mellett a legnagyobb sajnálatának kifejezése mellett — vegye tudomásul.

A közgyűlés a lemondást sajnálattal tudomásul vette.

Ennek folytán szükségessé vált 1899. év végéig terjedő megbizatással egy

közigazgatási bizottsági tag választása.

Br. *Fejérváry* Imre főispán felkéri a már kijelölt szavazatszedő bizottságot tisztjének teljesítésére és a szavazatszedés tartamára a közgyűlést felfüggeszti.

A szavazás közel egy órát vett igénybe, mert sokan nem a hivatalos szavazólapot dob-

ták az urnába s így ezek kiválogatása és rendezése több időt igényelt. A szavazás befejeztével a főispán újra megnyitotta a közgyűlést, Szivér István szavazatszedő elnök pedig kihirdette az eredményt, mely szerint a beadott száz szavazattal a Kardos Kálmán lemondása folytán megüresedett közigazgatási bizottsági tagsági tisztre Halvax József választott meg.

Ezzel egyidejűleg történt a tárgysorozat 4. pontja szerint a közigazgatási bizottságból 1898. év végével kilépő tagok helyére 1899—1900. évekre terjedő megbizatással

öt közigazgatási bizottsági tag
választása.

Az öt bizottsági tagra összesen száz szavazatot adatott be. A választás eredményeül Jagits József (98), Német Lipót (95), Stajevits János (78), Jeszenszky Ferenc (62), Simonffy János (61) szavazattal közigazgatási bizottsági tagokul megválasztottak.

Szavazatokat kaptak még dr. Kiss Emil (52) és dr. Darócy Aladár (41) szavazatot.

Az eredmény kihirdetése után a főispán a közgyűlést délután fél kettőkor felfüggesztette, kijelentvén, hogy a közgyűlést délután négy órákor folytatják.

A délutáni tárgyalás.

Délután 4 órákor már nem 196, nem is 100, de alig ötven bizottsági tag jelent meg a közgyűlésen s letárgyalta a napirend 4—54. pontjait.

Különléle *bizottságokat választottak* meg első sorban, még pedig mind az alispáni javaslat szerint és a régi tagokkal.

Igy újra megválasztottak az állandó választmány 30 tagja; az állandó népnevelési bizottság 15 tagja; az egészségügyi bizottság tagjai az 1899—1901. évekre. Továbbá az utakra felügyelő küldöttségek tagjai a jövő évre járasonként kijelöltettek.

Az *állandó bíráló választmányba* 3 évre megválasztottak: Mándy Samu, Radocsi Sándor, Furray Iván, Koszits Kamill és Madarász István.

Az *igazoló választmányba* a jövő évre a főispán kijelölte elnöknek Német Lipótot; tagoknak: Hinka László, Jeszenszky Lajos és Krasznay Jenő dr., bizottsági tagokat. Megválasztottak: Nagy Jenő, Ország Lajos, Simonffy János, Sey László és Weidinger Jenő.

A megyei *tiszti nyugdíjválasztmányba* Driesz Lajos, Hinka László, Koszits Kamill, Német Lipót, Ország Lajos és Benkő Gyula.

A *jegyzői nyugdíjválasztmányba* megválasztottak: Jeszenszky Ferenc, Fischer Sándor, Koszits Kamill és Német Lipót.

Árvaszéki kiküldöttek lettek a régi 14 tag helyett hat tag, még pedig Hinka László, Simonffy János, Koszits Kamill, Lieber György, Madarász István és Sey László.

A *lóavató polgári bizottság* elnökei lettek: a baranyaváriban Visy Lajos; a mohácsiban Német Lipót, a siklósiban Ország Lajos és a két pécsiben Mándi Samu és Driesz Lajos.

A *lótenyésztési bizottságba* ifj. Brázay Kálmán, Mándi Béla és Kiss Emil választottak be.

A *vármegyei mezőgazdasági bizottságba* Weisz Lajos választott be.

A *pécsi járási mezőgazdasági bizottságba* Csupi Ede póttag lépett elő rendes taggá; helyébe póttaggá Rézler István, a ki a tenyészmének vizsgálatát végző bizottságba is beválasztott.

Ilykép a választások befejeztével, felolvasták a földművelési miniszter leiratát, melyben értesíti a törvényhatósági bizottságot, hogy állami kezelésbe nem veheti át a most bérletben levő erdőket, a mi tudomásul vétetett.

A *községi közmunkára* vonatkozó szabályrendeletet tárgyalták le ezután. Benkő Gyula a tervezetet visszautasítani indítványozta; míg Trixler Károly alispán most kérte tárgyalni. A közgyűlés 27 szóval 26 ellenében elfogadta a tervezetet tárgyalásra s aztán ugy-

általánosságban, mint részletekben — többek hozzászólása után — jóváhagyta azt.

A katádfa-nagypeterdi és a szentgáldencsházai utvonalkat a községi közutak hálózatából kihagyták. Benkő Gyula ezt ellenezte ugyan, de a közgyűlés Kovácsffy Kálmán hozzászólása után az állandó választmány javaslatát fogadta el.

A közgyűlés csak este félhat órákor ért véget s a bizottsági tagok lámpavilág mellett tárgyalták le a tárgysorozat többi pontjait.

Napirend 1898. december hó 23-án.

Naptár: péntek, dec. 23. — Róm. kath.: Viktória. — Prot.: Viktória. — Görög-kel.: (dec. 11.) Dániel. — Zsidó: Tebeth 10. — Nap két 7 óra 32 perckor; nyugszik 3 óra 55 perckor. — Hold két délután 42 perckor; nyugszik 3 óra 12 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint fagy, keleten csapadék várható. **Színház:** P. Márkus Emilia felléptével »Nők barátja«.

— (Megfelebbezett határozat.)

A mai megyei közgyűlésnek Német Lipót indítványára hozott kormánytámogató határozata ellen dr. Andrits Tivadar és több társa felebbezést adtak be s annak sikere elé annál nagyobb reménnyel néznek, mivel ennek a felebbezésnek az elintézése aligha fog többé a Bánffy-kormány elintézése alá tartozni.

— (Jegyzők tisztelgése a főszolgabirónál.) Mint annak idején megírtuk, a f. hó 17-én megtartott állandó választmányi ülésen tárgyalás alá került a községi közmunkáról szóló szabályrendelet is. Ez alkommal Vaniss Sándor járási főszolgabíró felszólalt oly értelemben, hogy tekintettel a községi és körjegyzők tulterheltségére, melyet nagyobbít az újabban kibocsájtott esküdtbírósi eljárásról szóló munka is — vegyék most le a napirendről a kézimunkáról szóló szabályrendeletet. Ma délelőtt a járási összes községi és körjegyzők testületileg tisztelegtek Vaniss Sándor főszolgabirónál, s a megjelentek nevében Sebestyén Ádám csuzai jegyző, hatóságos beszédben köszönte meg a jegyzők érdekében tett felszólalását. Vaniss Sándor főszolgabíró erre kijelentette, hogy ő az állandó választmányi ülésen csupán az összes főszolgabírák nevében beszélt, kik őt előzetes megbeszélés folytán arra felkérték. A jegyzők délelőtt fél tízkor bucsúztak el a főszolgabírótól, s a megye közgyűlési termébe mentek, hol részt vettek a ma tartott megyei közgyűlésen.

— (Segély a szegényeknek.)

Megírtuk annak idején, hogy Hettyey Sámuel püspök a szegények segélyezésére 1500 frtot adományozott. Ma délelőtt zsufolásig megtelt a rendőrség folyosója, száználmas, görnyedt alakokkal, kik mindannyian epedve várták a püspök kegyadománya reájuk eső részének kiosztását. Mára hivta be ugyanis a rendőrség mindazon munkaképtelen, elaggott szegényeket, kiket szorgos, körültekintő kutatás után legérdemesebbeknek tartanak a segélyezésre. A jegyzék elkészülte után egy kitűzendő határnapon Majorossy Imre polgármester fogja a segélyt kiosztani.

— (Tűz.) Putterner László árpádi lakos házának teteje a napokban eddig ismeretlen okból kigyuladt. A tüzet szerencsére sikerült még idejekorán eloltani. A kár nem nagy s megtérül, mert az épület 800 forintra biztosítva van.

— (A »Pécsi Polgári Daloskör«) f. hó 31-én nagy tréfás Szilveszter estélyt rendez a Vigadó összes termeiben. Belépti díj személyenként előre váltott jegy 60 kr. Este a pénztárnál 80 kr. Pártoló tagoknak este a pénztárnál 40 kr. Jegyek előre válthatók: Benccenleitner Sándor mindkét cukrászdájában. Schwarz Károly ruhafestő üzletében (Mária-

utca 39) és Póth Gábor kereskedésében (Hétfejedelem). Az estély élvezetesnek ígérkező műsora a következő: 1. Népdalok. Férfikar. Irta Huber K. Az ünnepélyes alkalomra mind a 26 közreműködő énekesnek hangszálai újra lettek hangolva, nyolcan az énekesek közül újra bőrszították. 2. Sztrájk. Magánjelenet írta Teich Otto. Előadja Tászás Theophil, a bürgözdli »Cérnaszál Dalegyelet« kitüntetett pauzafogyasztója. Kiséri az Olympusról egyenest ez alkalomra érkezett himnemű nimfikar. 3. Vendéglő a »Vörös Ökör«-hoz. Vagyis megfejtése azon problémának, hogy miként lehet ingyen jól enni-inni, még a legzsugoribb vendéglőnél is. A mai drágasági viszonyok között igen időszerű és figyelemre méltó történetet. Irta Junghöne Oszkár. Személyek Pumper vendéglős, nyugalmazott vegyész. Francisek Asta, tótosdrót, egérfogyógyáros. Brummig Ista medvetáncoltató. Bombardon Akordius, Fagott Emőd vándorzenészek a Fülhasogató fuvó-mégyes tagjai. Brummig Ista, medvetáncoltató Kőcsiszári Sovánszki Dudek medve. 4. Végrehajtás Papfy-nál. Tréfás négyes. Irta Linke Pál. Egy végrehajtás a lehető legkellemebb végkifejleménnyel. — Ha a végrehajtók működése mindig így végződne, bizonyára ők lennének a világ legkedvesebb emberei. Személyek: Pumpfy Lulu, ősjogász, ki minden ismerősének több-kevesebb forintokkal, magamagának pedig a két alapvizsgálattal adósa. Silberstein Izidor, pénzüzsorás, a fiatalság réme és megmentő-angyala, ötven százaléknál nagyobb kamatot nem ismer, de kisebbet sem. Dörmögös Salvator, Pumpfy nagybácsija, egy azon bizonyos amerikai nagybácsik közül, a kik — sajnos — csak a mesekönyvekben és adósok légváraiban vannak meg. Bumli, végrehajtó s a tűzoltó-zenekar dobosa, kedvelt hangszerész, ha játszani kezd, a megtiszteltetett hajszálai az égtelé merednek. 5. Bölcs Misi. Magánjelenet. Irta Wolf W. Szeménszedett mintapéldánya az ügyefogyottságnak, kinek értelmi fejlettsége két egész századdal késik: egy azon ostoba fickók közül, kiknek az ő korlátoltságuk jól áll s kiknek ostobaságát a mint majd látni méltóztatik — csak azon körülmény enyhíti, hogy: »mindig akadnak többen, a kiknek tetszik ez«. 6. Egy éjjel a »Hétfejedelem«-szállodában. Énekes bohózat. Irta Teich Otto. Kinos zürzavari éjjeli pánik egy vendéglői szobában éjjel után. Ideget fagyasztó rémtörténet, mégis szerencsés végkifejleménnyel. Személyek: Tringled Jean, főpincér. Mayer Hector, utazó Berlinből. Habozó Emőd, természetbúvár. Bikabén Balambér, operaénekes. Fritz, piccoló. 7. A főnyeremény. Zenésített ételkép. Irta Waldmeister O. Bebizonyítása azon régi és megdönthetetlen életigazságnak, hogy még a szerelmet is a pénz irányítja. Személyek: Estifény Rozália, aggszűz és többszörösen kitüntetett tollfosztogató. Gottlieb Benő, lottóüzlet-tulajdonos és házasság közvetítő. Széltoló Atilla, színész és harmatszárító. Bukovay Bendő, bukott deák. Sürgöny-szolga. 8. Matrőzda. Férfikar zongorakísérettel. Irta Kremzer Ede. Tengeribetegség mentes vitorlát duzzasztó együttes süvöltvény, megcselekedve husz és egynéhány szárazföldi matrőz által teljes szélcsendben. Az egyes énekszámokat zongorán Vész Albert karnagy ur kíséri. Műsor után tánc következik, melyhez a talp alá valót, valamint a műsor közti zenét Korodi Károly kedvelt népzenekeara szolgáltatja. Bejárat a Percel-utca felől. Kezdeté 8 órákor.

— (A ki a férjét lopja meg.)

Susula Imréné m.-peterdi lakosnő olyan forma viszonyban élt a férjével, hogy a férj pénz dolgában kissé szoros pórázon tartotta a takarékosághoz nem értő asszonyt. Az asszonynak — valószínűleg a közeledő ünnepekre tekintettel — pénzre volt szüksége s miután férje jószántából nem adott neki, megvárta a napokban, míg Susula Imre elalszik s

aztán feltörte a szekrény ajtaját, a melyben férje a pénzt szokta tartani s abból tíz forintot ellopott. A zajra felébredt a férj s épen akkor csipete rajta a feleségét a tolvajlason, midőn az a lopott tíz forintot el akarta rejteni. A tolvaj asszonyt férje feljelentése folytán átadják a bíróságnak.

— **(Pécsi kereskedő vállalata a fővárosban.)** Streicher Lajos ismert pécsi vaskereskedő, kinek irgalmas-utcai kereskedését *Hamedli* József vette meg, a fővárosban vasmenetű csavargyárat nyitott. A volt pécsi kereskedő fővárosi vállalkozása csak dicséretére válik a pécsi kereskedelemnek s az új vállalatnak bizonyára Pécsről is lesz sok megrendelője.

— **(Megfojtott tehén.)** Id. Petrovics József pécsi lakos ma reggel egy tehenet vitt a vágóhidra, melyet kocsijának sarágyájához kötve szállított ki. Utközben a lovak megbokrosodtak s a kocsihoz kötött tehen elbukott. A lovak egy darabig maguk után vonszolták az elesett tehenet s mire a kocsisnak sikerült a lovakat meglékezní, a tehen megfulladt. Az elhullott tehenet a gyepmesteri telepre szállították.

— **(Ellopott selyemkendő.)** Vichnalek Ferenc p.-bogádi lakos a napokban azon csipete rajta Kolompár Mihályné cigányasszonyt, hogy az a nyitva felejtett lakásból, Vichnalek feleségének selyemkendőjét el akarta lopni. A tolvaj cigányasszonyt letartóztatták.

E napokban egy kis csomagocska érkezett Párisból, gondosan vászonba burkolva, melynek értéke 230 ezer frank volt. Az icipici csomagban mesés szép dolgok voltak: ritka szép vakító fényű briliántok, egyik ragyogóbb mint a másik. A küldemény Schönwald Imre ékszerészünk részére érkezett, melynek híre csakhamar elfutott a városban és sokan mentek csodájára a pompás drágaköveknek. De nemcsak az vonzotta a fényes ékszerüzletbe a művelt és műértő közönséget, hanem a csodálatos szép, szemkápráztató nagy raktár, mely valóságos kincsállítványnak mondható. A küszöbön álló karácsonyra minden e téren megjelent ajándékokat, nevezetesen a legujabb elektrikus arany és oxid órákat, kézelő és mellgombokat, arany uri-láncok — női nyakban hordható láncokat díszes ékkövekkel, nagyon szép angol sétabotokat valódi ezüsttel ékítve, levélsúlyzókat, pályadíjat nyert szoborműveket. Az asztali felszolgáló készleteket, berndorfi étszereket, legszebb briliáns és gyémánt Contonoket, karkötőket, nyakékeket, gyűrűket, melyek karácsonyi és újévi ajándéknak, rendkívül alkalmasak dús választékban található raktáron. Kinek hasznavehetetlen arany vagy ezüst tárgyai vannak, a Schönwald cég azokat a legmagasabb árak mellett megveszi, illetve bárminemű új tárgyat átcsereleli. Javításokat, vésési munkákat aranyba, ércebe vagy kőbe a legolcsóbban saját műtermében gyorsan eszközöl. Ajánljuk a Schönwald céget, mint a legjobb bevásárlási forrást olvasóink figyelmébe.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. december 22. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 69.8 mm. (emelkedő.)
Hőmérsék = 1.8 °C

» maximuma: 3.0 °C
» minimuma: 4.3 °C

Páranymás: 2.7 mm.

Relatív nedvesség: 81

Felhőzet:

Szélirány s erő: N. E. 3.

Csapadék 24 órai: —

Derült, száraz, szeles, fegy.

Dr. Czires.

Színház.

○ **Márkus Emilia második vendégfellepte.** Tegnap este ismét zsufolásig megtelt színházunk közönséggel, a mely élénk érdeklődéssel várta, hogy a függöny fellebbenjen és gyönyörködhessek a vendégművész nő játékában, melyet már a közönség egy része az előző estén is elragadtatással szemlélte, azok pedig, kiknek most először nyílt alkalmuk arra, a hallottak után a legnagyobb várakozással tekintettek az elé.

A művésznőt már beléptekor hatalmas tapsvihar fogadta és egy szép kameliából készült csokrot nyújtottak fel neki a nézőtérrel és a mint a taps, eljenzés elhangzott, minden szem legnagyobb érdeklődéssel szemlélte játékát, minden fül sóvára n hallgatta szavait, hogy azokból egyetlen egyet se veszítsen el.

A mint Dumas hősnőjét lelki szemeivel maga elé képzelte, úgy jelentkezett tegnap este a közönség előtt Márkus Emilia; szavai szívéből jöttek, mozdulatai hű kísérői és kifejezői voltak érzelmeinek, előttünk állott a nő, a ki szeret egész valóját betöltő szerelemmel, a kinek nincs más célja, mint boldogítani azt kit jobban szeret saját énjénél.

És midőn a legnehezebb próbára van téve szíve, midőn szerelmét, tehát egész életboldogságát kell feláldoznia kedvesének érdekében, nem habozik egy pillanatig sem, kész a követelt áldozatra, sőt többre annál, úgy szakít kedvesével, hogy az ne sirathassa, hanem megvesse.

Ezt a valóságos nőt, végtelen boldogságával, majd szivettepő boldogtalanságával állította elénk a vendégművész nő és a közönség elfogultan, lélekzetét visszafogva tekintett rá s azok a percekig tartó tetszésnyilvánítások, melyek az est folyamán több ízben felhangzottak, eléggé bizonyították az általános elragadtatást, de még közvetlenebb, minden taps és eljenzésnél többet érő jelei voltak művészetének azok a könyvek, melyek igen sok néző szemeiből hullottak.

Az előadás különben is jó volt s a rendezés ellen sem lehet kifogás. (Tsi.)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december hó 22 én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Madarász József az ülést megnyitván, kijelentette, hogy tegnap a képviselőház karácsonyi szünete tárgyában folyt vita bezárása után többen jelentkeztek szólásra, de ő azt hitte, hogy a kérdés feltevéséhez akartak szólni s azért halasztotta ő az előlotti tanácskozást mára, nem pedig az indítványok megvitatását. Kéri a Házat, hogy nyugodjék meg ebben.

Polonyi Géza kijelenti, hogy tegnap nem hallotta a vita bezárását, de megnyugszik az elnök kijelentésében.

Tisza István szintén megnyugszik a névszerinti szavazás elrendelésében.

Mire névszerinti szavazásban 158 szóval 48 ellenében elhatározta a Ház, hogy a karácsonyi ünnepek miatt szombaton, vasarnap és hétfőn ne tartassék ülés.

A napirendhez, az elnökválasztás kérdéséhez, csak *Molnár* János beszélt, erősen osztorozva Bánffy választási visszaéléseit.

Utána *Pichler* Győző interpellálta Bánffyt a világi oláhok alkotmányellenes merénylete miatt. Ezek a jeles római utódok ugyanis folyamodványt intéztek az osztrák császárhoz, mert a szolgabíró betiltotta gyűlésüket. *Lueger* vállalkozott rá, hogy ezt a folyamodványt a legfelsőbb helyre eljuttatja. Szónok *Lueger* hitvány alávalónak nevezi.

Madarász elnök e kifejezésért megint a szólót.

Pichler: Ez az ember nemzetemet nem rég a Reichsrathban büntetlenül hitványnak nevezte, jogom van őt ugyanígy nevezni.

Ezzel a tetszéssel fogadott kijelentéssel végződött a mai ülés.

TÁVIRATOK.

— **A külügyminiszter távozása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy *Goluchovszky* külügyminiszter a legközelebbi napokban beadja lemondását.

— **A politikai helyzet képe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az elméken *Szulágyi* Dezső nyílt levele uralkodik; a képviselőház folyosóin másról sem folyik a beszéd. Az ellenzék nagyon meg van elégedve a levél tartalmával, a kormánypart pedig, mint fuldokló a szalmazsálhoz, úgy kap a levél befejező részéhez, mely a kibontakozás lehetőségét hirdeti.

Kapnának ők már mindenben, csak-hogy a rendszert megmenthessék. *Tisza* István, *Pulszky* Gusztó s a kormánypart többi előharcosai szaladva jönnek át a baloldali folyosóra s ott tüntetőleg csoportosulnak a nyilvánvaló szándékkal, hogy ott összekötő szálakat keressenek, de az ellenzékiek közömbösön siklanak el mellettük, senki sem áll szóba velük. Savanyu arccal térnek erre vissza a jobboldaliak közé s leverten lézengnek tovább a szivarfüstös levegőben.

Az ellenzéken sok kompromisszumos hír kering, de senki sem áll kötélnek. *Polonyi* optimista hangulatban van s most ujságolja: „Ugy hiszem sejtem, hogy három nap alatt meglesz a válság s *Bánffy* elmegy. Eddig azt hittem, hogy kibírja Szilveszterig, de úgy látszik, nem viheti tovább.“

Az ellenzék zöme el van rá készülve s meg is van róla győződve, hogy a kormány Bánffyval az élén belemegy az exlex állapotba s kész elkövetni minden törvényteleniséget, de hogy ezen alapon sokáig vihetné, abban kételkednek.

KIR. TÁBLAI ÉRTESITŐ.

1898. évi december hó 19-én s köv. napjain elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helybenhagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívülieg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal*.

- V. 3044. Gróf Hunyady Imre — Bodó Imre ing. birt. — hh.
3064. Flasits (Flerschütz) György — Tóth János s t. ing. birt. — fo.
2899. özv. Bierwarth Mihályné s t. — Rajmon Mártonné s t. r. per. — hh.

Előadó: *Tóth Béla*.

- V. 2529. Stepanovits Vinkó — Dr. Tarnai Károly panasz. — hh.
2583. ifj. Grosz János — Dr. Spányi Leó panasz. — hh.
2897. ifj. Klingenstein Konrád — Muth Erzsébet házass. felb. — hh.
2898. Gulyás János — Madocsa Eszter házass. felb. — hh.
2918. Schlesinger Róza — Rechnitzer Ferenc házass. felb. — mv.
2922. Schtraicher Lajos — Schmidt Magdolna Lenke házass. felb. — hh.
2944. Vajda Ferenc — Soltra Katalin házass. felb. — mv.

2982. ifj. Vajda József — Vörös Erzsébet » »
— hh.
- III. 2858. Filber Péterné — Uröghi Mihály végr —
hna
- Előadó: Kaufmann Nándor.
- V. 2987. Hazai ált. bizt. társaság — Huri Vince 26
frt 04 kr. — rend.
2988. Novák Sándor — Wrentek Lajos s t. 1000 frt.
— rend
3028. Hazai ált. bizt. társaság — Schwarz Adolf
36 frt 26 kr. — rend.
2850. Mernyák József — Santek Iván s t. zjog. törtl.
— mv.
2868. Pollák Ignác csődügye. — rmv.
2902. Goldberger Mór — Pichler Emanuel 1800 frt.
— hh.
2927. Ruepprecht testvérek — Róth & Böhm 1126
frt 53 kr. — hh.
- III. 3041. Ivánovits Ignác s t. — Légrad község végr.
— rmv
3037. Dubokovits N. A. — Klein s t. végr. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 2836. Burget József — Maurer János s n. épület
lerontás. — r. vu., r. hh.
2840. Csók János s t. — Oskola István s t. utszolg.
mszúnt. — hh.
2841. Göndör János — Göndör József s t. ing. birt.
— mv.
2842. Bor János — Bor Márton s t. ing. tjog. —
rend.
2856. Göndör János — Göndör József s t. ing. tjog.
— hh.
2857. Kaufmann József Samu — Vanicsek Antal
ing. tjog. — fo.

Előadó: Graff Károly.

- III. 2864. Mohácsi takptár — Veith István s n. felszól.
— hh.
2876. Umráth s t. — Dobos István zjog bek.
— mv.
2882. Szalai Julianna tjog. bek. — hh.
2910. Gaál Boldizsár — Renz Sándor s t. végr.
— rend
2911. Gaál Ferdinánd kérv. ügye. — hh.
2913. Áron Irén — Reinhold Imre végr. — vu.
2920. Dr. Scheffer Sándor — Vadászi Imréné
zjog. törtl. — hh.
2930. Umráth s t. — Babits Géza s t. zjog bek.
— rend
2951. Holovits Pál — Holovits Pálné zjog előj.
— mv
2958. Dr. Kemény Fülöp — Fischl Sándor zjog bek.
— hh.
2972. Krausz Dávid — Grósz Simon végr. — hh.
2975. Nagy Antal — Pap István végr. — rend.
2997. Krausz Salamón — Bihari Benő végr. — fo.
3074. Báron Irén — Reichmann Imre » — rend.

Előadó: Szabokrszky Ferenc.

- III. 2931. Dr. Toldi Béla — Kutnyánszky Isvanné végr.
— hna.
2932. Dföldvári népbank — Koskai András s t. »
— rend.
2936. Sebők János — Sebők Ferenc s n. »
— rend.
2937. Dr. Gokkovits Sabbas — Rosinger György
s t. végr. — hna.
2965. Kir. kincstár — Szalai Mihály végr. — rend.
2966. Németh István — Madár Istvanné végr. — mv.
2973. Kelemen István s t. — Tresz János » — mv.
2996. Járányi Magdolna — Klits Lipót » — hh.
3000. Nagyszzebeni földhitelintézet — Mati József
végréh. — fo.
3007. Paizs Mihály — Kovács Ferenc s t. végr.
— rend.
3015. özv. Gerényi Györgyné — Mufics Antal végr.
— vu.
3016. Böde József — Martinkovits János végr.
— hna.
3092. Köröszts Imre — Berkovits András s n. végr.
— hna.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 2985. Bartek János — Ilia József s n. ing. haszonélv.
— hh.
2986. Pável Katalin — Pável József s n. örök.
— rend.
2991. Ullmann Lajos — gróf Draskovits Iván
3780 frt. — rmv.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 3531. Burget József s t. k. t. sért. — rend.
3532. Jovits Mózes becs. sért. — rend.
3577. Kasmár György s t. lopás. — hh.
3594. Bognár Istvanné becs. sért. — vu.
- III. 3536. Szingler Jánosné lopás. — mv.
3538. Bak Imre » — hh.
3539. özv. Koronci Józsefné lopás. — rend.
3562. Kovács Jánosné tul. ell. kih. — hh.
3567. Varga István s t. lopás. — ms.
3572. Koplár Márkó s t. » — hh.
3580. Viglemant Ferencné becs. sért. stb. — fo.
3583. Szalai János » — rend.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 3558. Pánki József s t. suly. t. sért. — hh.
- III. 3484. Ferlin István rágalm. — hh.
3490. Nyári János sikk. — fo.
3493. Weisz Sándor s t. suly. t. sért. — rend.
3541. Kern Ferenc » — hh.
3542. Király István lopás. — hh.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 3444. Alignander Tamás család. — hh.
3515. Rész József s n. m. okir. ham. — hh.
3516. Fehér Pál hamis eskü. — rmv.
3522. Schlesinger Sándor becs. sért. ill. rágalm.
— mv.
- III. 3442. Baumann Ádám rágalm. — rmv.
3458. Kresztics Vaszó » és becs. sért. — rmv.
3485. Zsifkovits Ferenc » — ms.
3492. Fischer József anyakönyvi kih. — rmv.
3495. Wagner Györgyné rágalm. és becs. sért. — hh.
3498. Roncsovits József » — mv.
3500. Jugl János becs. és rágalm. közcs. ell. kih.
— rend.

Előadó: Nábrácsky Lajos.

- V. 3482. Szarvas József s t. rablás. — rmv.
3519. Marcsec Pál m. okir. ham. — hh.
3520. G. Szabó János s t. család és közokir. ham.
— fo.
3575. Koncos János s t. többr. lopás. — rmv.
3578. Guhr Ferenc s t. család. — hh.
3611. Mayer János s t. hamis tanúz. — hh.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 3595. Brezarics Tamás s t. suly. t. sért. — fo.
- III. 3530. Jelics Mariaits Rózsa k. t. sért. — rend.
3537. Staub Károly s t. becs. sért. — hh.
3540. Agg Györgyné s t. sért. — hh.
3570. Weisz Soma s t. becs. sért. stb. — mv.
3571. Schmidt Zsigmond hamis pénz kiad. — hh.
3581. Pici Sándor s t. suly. t. sért. — rend.
3582. Papp György suly. t. sért. — rmv.
3585. Réti Gáborné s t. » — rmv.
3615. Vörös Sándor s t. » — rmv.
3619. Brezék Tamás s t. k. t. sért. és rágalm.
— rmv.
3621. Weisz József vallás ell. kih. — hh.
3625. Horváth József suly. t. sért. — mv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi december hó 27. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Pilch Antal.

- III. 3049. Györkönyben elhalt Binder Mihály hagy.
ügye.
3054. Egyedután elhalt Szalai Ferenc hagy. ügye.
3086. Keszthelyen elhalt Laskai Ferenc » »
3118. Szieberth Károly — Szieberth Nándor végr.
3128. Batta-zéken elhalt Schulc Konrad hagy. ügye.
3137. Csoknyán elhalt Halász Jánosné » »
3155. Paksvideki takptár s t. — Fehér és Tolna-
megyei helyi érdekű vasutak kisaját.

Előadó: Tóttóssy Béla.

- V. 2774. Krausz Márkus — Rosenberg Katalin házass.
felb.
2880. Nagy Magdolna — Lóki Gábor házass. felb.
2903. Schraub János — Schwáb Katalin » »
2989. Merk Ferenc — Strancinger Teréz » »
2992. Palkó János — Kristof Judit » »
2994. Arnd Mária — Pompár Gyula » »
3027. Bebits Szávó — Cikovács Júlia » »
3045. Kulcsár János — Hosszu Erzsébet » »
3098. Vági Erzsébet — D. Vajda Mihály » »
3105. Antal Imre — Gonzosovits Stefánia » »
3106. Babos János — Fridrich Klára » »
3153. Szücs György — Lóci Róza » »

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 3026. Dr. Székely Ede — Erdősy József 45 forint
48 kr.
3099. Falkner Ede — Biloratzky János s t. ing. birt.
- III. 3093. Schleifer Jakab s t. — Horváth György végr.
3129. Feger Mihály — Hongongi István s t. végr.
3133. Schlesinger Albert és József — Talabér Kál-
mán végr.
3156. Cuni Zsófia — özv. Szilágyi Istvanné s t.
rend. per.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula

- V. 2878. Tóth József — Tóth Józsefné s t. vagyon
köz. mszúnt.
2900. Haberényi Pálné — Bubreg Imréné s t. végr.
érvényt.
2946. Schulhof Gábor s t. — Csurgói takptár s t.
5000 frt.
2964. Reidl Conrad s n. — Kleb Sebestyén s t.
ing. birt.
- III. 2925. Herr Miklós s t. — Aulich Jánosné végr.

Előadó: Graff Károly.

- V. 2993. Varga István s t. — Gazi Józsefné s t.
tjog. törtl.

- III. 2934. Douglas Scholtó — Kőszénbánya és téglá-
gyár perfelj.
2935. Hanga Katalin — Szieberth Nándor zjog. törtl.
2958. Nagyszzebeni földhitelintézet — ifj. Kovács
János s t. zjog. törtl.
2967. Jakab Mihály — Rengert András s t. végr.
2995. Bozsánovits Ivó — Dr. Székely Ede tjog bek.
2999. Trautmann Mihály s n. — Trautmann Meny-
hért zjog.
3010. Szivér István s t. — Heil Károly s n. végr.
3017. Erdősi József — Kuruc János s n. zjog. bek.
3018. Begovác Pál — Ilensics Vince végr.
3032. Tóth János — Szabó Imre s t. tjog. bek.

Előadó: Szabokrszky Ferenc.

- V. 3030. Kleiszner György — Braun István végr.
3031. Petró Lajosné — Gottvald Pál végr.
3036. hg. Odescalchi Gyula hagy. csódtóm. árv.
3053. Murakózi takptár — Ruzsits Mihály végr.
3065. Nagyszzebeni földhitelintézet — Obetkó Zsig-
mond végr.
3071. Kir. kincstár s t. — Rohonci Imréné végr.
3083. özv. Balog Györgyné s t. — Balog György
s t. előj. igaz.
3091. Kir. kincstár — Sziebert Nándor végr.
3113. Spitzer Jakab — Eichert Jánosné »

Előadó: Holics Gyula.

- V. 3024. T. Kovács István — Szücs János s n. ing.
tjog.
3077. Horváth Rozália s t. — Veres Géza 1600 frt.
3078. Angyán István s t. — Bene István s t. ing.
tjog.
3100. Mészáros Jánosné — Sánta József s t. öröks.
3123. Levasics Mária — Dobosics Lukács s t.
ing. birt.
- III. 3079. Kővecz Györgyné — Zsebők István végr.
3085. Sovány Juli — Sovány Rozi zárlat.
3104. Bárác Marica — Sumann Lázó s t. felfoly.
3152. Szonovits András okir. megsem.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 3644. György Jutka József s t. becs. sért.
3645. Egyedvizi János s t. »
3646. Friedfeld Mórné »
3647. Vörös György s t. »
3648. Péter József k. t. sért.
3649. Tollinger József s t. k. t. sért.
3650. Sütő Lajos »
3651. Horváth György s t. becs. sért.
3653. Tragon Péterné »
3660. Busa Ferenc »
- III. 3586. Lendvai István lopás.
3612. id. Schmidt Ádám s t. becs. sért. stb.
3624. Orbán Mihály közcsend ell. kih.
3626. Takács Istvanné becs. sért. stb.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 3658. Schell Péter suly. t. sért.
- III. 3568. Szécs Jakab »
3569. Bogyai János »
3574. Vince Imréné lopás és becs. sért.
3587. Kurdi Sándorné suly. t. sért.
3588. Müller György »

Előadó: Angyal Pál.

- V. 3553. Weisz Sándor vétkek bukás.
3557. Bali János gyilk.
3657. Somogyi Matild rágalm.
- III. 3533. Kristóf Imréné » és becs. sért.
3534. Topalov Jaksa anyakönyvi kih.
3535. Kutsi Antal s t. rágalm. és becs. sért.
3560. id. Tamás Imre s t. szem. szab. m. sért. stb.
3566. Ivánits Mitó rágalm.
3589. Hani Adámné »
3610. Goldmann Dávidné s t. rágalm. és becs. sért.
3614. Lévai Nándor s t. »

Előadó: Nábrácsky Lajos.

- VI. 3576. Martinkov János s t. gyilk.
3654. Kis János s t. erősz. nemi köz.
3655. Szabó Ilona magzat elhajt.
- III. 3561. Besenci Emil zugir.
3623. Szalai István sikk.
3637. Szelác László m. lak sért.
3641. Szántó István suly. t. sért.
3683. Rosinger József »
3684. Kancsics Tamás sikk.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 3656. Csicsa Furkó József s t. m. lak sért.
- III. 3662. Hamar Gyula közcs. ell. kih.
3681. Vajda János jogt. elsaját.
3682. Török sz. Erdős Mária becs. sért. stb.
3687. Deli Istvanné lopás stb.
3689. Asztl Ferenc rágalm.
3690. Radojsics Maden rágalm.
3692. Koch János suly. t. sért.
3693. özv. Dálnoki Eszter rágalm.
3694. ifj. Furdí József sikk.
3695. ifj. Furdí József sikk.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

13137. sz.
úkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Frank Ignác végrehajtónak, Lővy Antal és neje végrehajtást szenvedők elleni 16 forint 68 krajcár tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék és a pécsi kir. bíróság területén lévő, N.-Kozár község határában fekvő, a n.-kozári 237. sz. betétben felvett I. 1—7. sorsz. ingatlanokra 108. össz. sz. lakházra 1209 frt; — az u. e. betétben felvett 1—4. sorsz. ingatlankra 163 forint becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi január hó 11-ik napján d. e. 9 órakor Nagy-Kozár község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 120 frt 90 krt és 16 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszt. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 176.§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi október hó 13-án.
A kir. törvszék úkvi hatósága.

Bogyay Pongrác,
kir. törvszéki bíró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl ki-
adóhivatalunkban.

Tölgyfa-eladás.

A baranya-sellyei uradalom főerdőhivatala közhírré teszi, miszerint 1899 évi január hó 9-én reggeli 9 órakor a Gilvánfai felső-erdőben, épület és műszerfának alkalmas

130 darab 60—120 cm. átmérőjű tölgyszálfa fog tövön árverés útján a helyszínén eladatni.

Baranya-Sellyén, 1898. december 21-én.

Gróf Draskovich Iván erdőhivatala Baranya-Sellyén.

Müller,
erdőmester.

Remek

karácsonyfa-díszítmények

óriási választékban; valamint kizárólag legfinomabb

cukrász-készítmények,

u. m.: új Mignon és egyéb dessert-sütemények, nemkülönb a legújabb torta-különlegességek és tea-sütemények stb. kaphatók a

Cafisch - cukrászdában

PÉCSETT, Király-utca

a segélyző egyleti palotának átellenében.

AZ „ANKER“

élet- és járadékbiztosító-társaság.

Igazgatóság: Magyarországi vezérképviselőség
Bécs, Hoher Markt 11. Bpest, VI. Deáktér 6.
(Anker-hof) (Anker-udvar)
a társaság saját házaiban.

Olesó díjak, nagyon kedvező föltételek,
a képzelhető legnagyobb biztonság.

Összes vagyon 1897 végén . . . 62 millió frt
Biztosított tőke 1897 végén . . . 240 „ „
Eddigi kifizetések 101 „ „

A osztalékterv szerint nyereményosztalék 5 év után évenként: — B osztalékterv szerint nyereményosztalék már 3 év után évenként.

A nyereményosztalék A osztalékterv szerint évek óta az évi díj 25%-át teszi ki; B osztalékterv szerint az 1894. évben biztosítottak az évi díjak 12%-át, az 1895-ben biztosítottak az évi díjak 9%-át kapták.

Előnyös kiházasítási és vegyes biztosítások.

Mindennemű haláleseti-, életseti- és járadék biztosítás.

Prospectussal és fölvilágosítással szolgál a fönti magyarországi vezérképviselőség, hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők, — valamint a társaság ügynökei.

huzásra érvényes újságíró sorsjegy
ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. stb.

Első huzás

visszavonhatatlanul
már jövő héten.

Sorsjegyeket ajánl: Pécsett

Ullmann M. Károly, Baranyamegyei
hitelintézet és a „Pécsi Figyelő“
kiadóhivatala.

— (**Berugott hordár.**) A rendőrség az elmúlt éjjel a Ferenciek-utcáján berugott állapotban a kövezeten fekvő taláta a 17. számú hordárt, ki annyira oda volt a szeszől, hogy öntudatlan állapotban a kórházba szállították.

— (**A ki nem fél.**) Puska Imre és Gál Kálmán hosszú-hetényi legények együtt mulattak a falu korcsmájában, midőn belépett Kálmán Imre, kin már nagyon is meglátszott, hogy előzőleg jó adagot beszedett valahol a szálló nedvéből. Köszönés helyett rászólt a mulató legényekre:

— No ti is itt vagytok »falurosszák«!

Mire Puska szeliden figyelmeztette Kálmán Imrét, hogy menjen ki a korcsmából, ellenben kiteszik.

— Nem félek én tőletek! — kiáltotta hetykén a legény.

Puska Imre és Gál Kálmán erre megfogták Kálmán Imrét és közös akaraton kilökték a korcsmából, oly formán, hogy fejét egy kiálló téglán beütötte. A »bátor« legény panaszt emelt támadói ellen a bíróságnál.

— (**Luccheni törté.**) Azt a történetet, amelylyel Luccheni Erzsébet királynét meggyilkolta, a minap Genfben nagy ünnepélyességgel megsemmisítették. Az aktusnál jelen volt a berni osztrák-magyar követ is. Ezt a megsemmisítést azért rendelték el, nehogy a történet valaha arra használják föl, hogy a közönség szenzáció-utáni vágyát elégtessék ki vele. Részen azonban babonából semmisítették meg Luccheni történetét, mert már a XV. századtól kezdve él az a babona, hogy azok az eszközök, amelyekkel egy uralkodót meggyilkoltak, vést hoznak a meggyilkoltnak utódaira. Luccheni történetnek a nyelét elégették, a pengéjét pedig összetörték. A múlt évben azt a pisztolyt, amelyből a görög királyra rálöttek, szintén megsemmisítették. Moreno történetén azonban, amelylyel 1852-ben Izabella spanyol királynét megakarták gyilkolni, nem tudták összetörni, olyan hajlékony volt. Ezt a történetet sósavban semmisítették meg.

— (**A legujabb köszönés.**) A párisi divathősöknek igen nehéz soruk van. Alig szokták meg a londoni új köszönési módot, már megint ujba kezdenek. Eddig a perlekt divatmajmok így üdvözölték egymást: a könyököket fölemelték, míg a szemmel egy színvonalba nem került, azután derékszőgben be kellett hajlítani a csuklót, végül az ujjak hegyével a két dandy meglökte egymást és ezzel vége. A legeslegujabb köszönési mód ehhez képest gyökeres reformot jelent. Most a könyököket a csipőre támasztják, a nyitott tenyért előre nyújtják, aztán az ember kezével lefelé csap az üdvözölt tenyérbe és kezét két-három percig otthagyja. Ez a legujabb és legdivatosabb üdvözlés — dandyk között. Aki másképp köszön, az lehet háziúr, bankigazgató, miniszter vagy milliomos, de — nem dandy.

— (**A megcsalt férjek statisztikája.**) Egy tudós lipcsei tanár összeállította a házasságtörések statisztikáját. A megcsalt férjek száma Németországban 7%, Belgiumban 6.8%, Angliában 5%, Ausztriában és Magyarországban 4.5%, Hollandiában 4%, Dániában és Svédországban 2%, Olaszországban 1.8%, Franciaországban 1%, (???) Spanyolországban 0.875%, Portugáliában és Görögországban 0.83%, Szerbiában, Boszniában Bul-

gáriában és Montenegróban 0.66%, Törökországban pedig csak 0.11%. Mivel azonban azon nők közül, akik férjeiket megcsalták, nem mindenik jelentkezett a statisztika e kiváló tudósánál, a megcsalt férjek számát néhány százalékkal bátran magasabbnak hihetjük.

— (**Borbélyok versenye.**) Londonban a Whitechapel-negyedben egy angol, borbélyüzlete mellett egy olasz borbély nyitott üzletet. Mindketten a legörületesebb reklámhoz folyamodtak, s végül elhatározták, hogy verseny útján döntsék el, melyikük a jobb borbély. Találtak tizenkét embert, akik vállalkoztak arra a veszélyes dologra, hogy alávetik magukat a verseny-beretválásnak. Az olasz maga hat emberét 4 perc és 33 másodperc alatt, az angol pedig 3 perc és 54 másodperc alatt borotválta meg — csodák csodája — vér nélkül. Az olaszt azonban vigasztalja az, hogy 35 másodperc alatt borotválta meg az egyik embert, míg az angolnak a leggyorsabb beretváláshoz is 37 másodpercre volt szüksége.

— (**Vegyes pár.**) Helgoland szigetén a minap igazán vegyes házasságot kötöttek. A menyasszony: Berg kisasszony magas, szőke német leány; a vőlegény: Csai sorhajóhadnagy, alacsony termetű, kellemes arcú fekete bajszú kis kínai tiszt. Több bajtársával tavaly átjött Európába, hogy a kínai kormány számára Elbingben megrendelt négy torpedóüző építésére felügyeljen s beleszerelt az említett Berg kisasszonyba. A nyáron kellett volna visszatérnie Csainak Kinába, ő azonban meggondolta magát, engedte társait utazni, maga pedig áttért a keresztény vallásra és elvette szíve imádottját. Rangjáról persze leköszönt és most Königsbergben üzletet alapít.

— (**Nem sikerült betörés.**) Püspök-bogádon *Borbás* János présházának ajtaját egy reggelre összerongálva találta. Az ajtón több feszítésnek a nyoma látszott, de mert a vaspántok nem engedtek, nem is bírták azt betörni. A nyomozás megindulván a felsült betörők kipuhatólása végett, kitűnt, hogy a betörést *Kollár* Tódor, somogyi lakos, kísérelte meg, a ki baltával akarta kifeszíteni az ajtót, hogy a a présházából élelmiszert és bort lopjon magának. A nem sikerült betörésért most a bíróság előtt fog leszámolni.

— (**Az elvált férj boszúja.**) *Rozics* Gáborné medinai lakosnőtől elvált a férje, *Rozics* Gábor. Mikor az elvált férj látta, hogy az asszony nem igen töri magát utána s megél nélküle is, boszúra gondolt. Kileste, mikor a felesége nem volt otthon s baltával fellegyverkezve, belopózott a házába, feltörte a lakása ajtaját és onnan huszonöt forint értékű ingóságot ellopott. Boszúja ilyenén sikerültének azonban nem sokáig örülhetett, mert tette kitudódott s mikor kérdőre vonták, nem is tagadta a betörés elkövetését. Most a bíróság fog vele végezni.

— (**Ez már a tél.**) Északról jár már a decemberi szél és ez hozza a várva-várt komolyabb időt és ha így tart, látunk valahára ezen a télen is fehér zuzmarát, mely, mint fehér bolyhos prém, rárakódik a fák ágaira, a telegráfrótokra s reggelre megjelenik az ablakokon is a jégvirág. Kétségtelen tehát immár, hogy itt van a tél. Hideg, metsző szél támadt tegnapi s megroppant a lábak alatt a fagy, mert miként a tavasznak a leánykö-

körösin és ibolya, úgy a télnek a zuzmara és jégvirág az előhírnöke. A kettő közt csak az a különbség, hogy míg a tavasznak mindenki: szegény és gazdag egyaránt örül, a téli szél fúvásába sok szegény ember zokogása vegyül.

— Elig virgács a segin embernek a tél — mondta az egyszeri cigány is a főbíróknak, aki valami malaclopásért meg akarta botoztatni.

Persze az, akinek pénze van, kifog még a természetben is s neki öröm és gyönyörűség a tél. Az előkelő urhölgyek drága nyers-bundákba burkolózva, kis kezüket bolyhos meleg karmantyukba rejtve, nevetik a dermesztő hideget, melynek más hatása nem látszik meg rajtuk, minthogy üde rózsákat fakaszt máskor talán halovány orcáikon. S ha így tart az idő, úgy nemsokára megindul a közönség a zuzmarától újra lombossá vált korcsolyapályára, ahol vig nyüzsgés-pezszés ver tanyát a befagyott víz fölött.

Művészet, irodalom.

○ **A Nagy Képes Világtörténet** harmadik füzetét küldte szét a kiadó cég: a Franklin-társulat és a Révai irodalmi intézet. A nagy munka prospektusát és a teljesen megjelent első kötetet a sajtó osztatlan tetszéssel, pártját ritkító elismeréssel fogadta. A közönség érdeklődése is arra vall, hogy *Marcali Henrik* szerkesztő és a kiadó cég biztosan eltaláltak, hogy milyen történelmi munkára van leginkább szüksége a magyar kultúrának. Szóval mostanában nem jelentkezett könyv hasonló fényes auspiciumok között. És az érdeklődés, meg a bizalom nap-nap után nő. Ez a körülmény a szerkesztőt és a kiadókat még az esetben is hathatósan sarkalná, hogy a legjobbat a legszebb formában adják, ha máskülönb is nem inspirálná őket a legnemesebb ambíció. A harmadik füzet az ötödik és hatodik ívet adja, a keleti népek, szabatosabban szólva: Egyiptom történetéből a memphiai és a thebaei korszakot. A szöveget, a szöveg közé nyomott képeken kívül, három pompás műmelléklet magyarázza. A füzetes kiadásból hetenkint egy-egy füzet jelenik meg és kapható minden könyvtárban harminc krajcárért.

○ **Pályadíj.** A »Magyar Fakereskedő« szerkesztősége egy a fakivittél közelről érintő tárgyra 150 koronás pályadíjat tűzött ki. A pályakérdés az, hogy mily módon lehetne az amerikai tölgyfaversenyt leküzdeni és a magyar tölgyfa tulsúlyát a külföldön továbbra is biztosítani. Olvasóink között is lesznek bizonyára olyanok, kik e tárggyal foglalkozni akarnak, azoknak kívánatra a szerkesztőség (Budapest, VI., Dávid-utca 15.) szívesen megküldi ingyen a pályakérdést és a feltételeket, egész terjedelmükben.

T a n ü g y.

)(**Államsegélyezett tanító.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter *Lieber* József gyódi tanítónak husz forint állami segélyt engedélyezett.

)(**Az állami iskola ellen.** Dárdáról írja levelezőnk, hogy ott az a hír, miszerint a népiskolát államosítani akarják, az izr. lakosság körében nem talált jó fogadtatásra. Az izraeliták gyűlést tartottak vasárnap s elhatározták, hogy saját maguk állítanak iskolát, ha a népiskolát államosítanák s e célra nagyobb összeget is adakoztak össze.

Főzet és műhelyek:
Király (10) utca
Hattyu-épület.

Telefon-
összeköttetés:
78. szám.

Schönwald Imre

ékszergyáros, műórás és látszerész

Pécsett.

Üzleti óra:

reggel 1/28,

◆◆ este 9.◆◆

Vasárnap:

reggel 1/28-tól

déli 12-ig.

Nagy karácsonyi kiállítás!!

Mindazok, kik övéiknek karácsonyi vagy ujévi ajándékkal óhajtanak kedveskedni, legjobban cselekesznek, mielőtt ebbeni szükségletüket fedeznék, éppen e célra alkalmas dolgaimat megtekintenek, ezek közül megemlítem:

Különlegességek!! Valódi gyémánt, nemes opál és egyéb drágakövekkel ékített

00 gyűrűk 00
5-12 frtig.

A
világhírű glashüttei

Órák

főlerakata.

Csoda-szép **cigaretta dohány szivartárcák, visitierek**, valódi arany és ezüst ékítménnyel, díszes monogrammal

3 frttól feljebb.

**Omega-
ÓRAK.**

Férfi és női **kézelő gombok**,
mellgombokkal 1 garnitúra
5 frt.

Legujabb valódi ezüst
séta botok
5 frttól feljebb.

**„Orpheus“
zenemű.**

Valódi ezüst
női remontoir órák, ára:
6 frt.

**Iparművészeti
cikkek!**

Amerikai nickel **zsebórák**,
csinos kiállítással, darabja
2 frt 50 kr.

„Grammophonok.“

Kitünő járásu
ébresztő óra,
ára: **1 frt 80 kr.**

Rendkívül díszes kivitelű
nyaklánc és szív,
medaillonnal, **3 frttól feljebb.**

Graphophonok.

Tea-asztal,
egész új összeállításban, meglepő praktikus és izléses kivitelben.
10 forinttól feljebb.

**Valódi ezüst
étszerkészletek.**

Női és férfi
írókészletek,
párisi barbidien-stylben készítve, remek kivitelben, **5 frttól felj.**

**Berndorfi
étszerek.**

Uj! Uj! Uj!
Amateur fényképezési cikkek, valamint teljes felszerelések rendkívül gazdag választékban.

**Christoffe-
étszerek.**

Tartós, maradandó értékű
China-ezüst állványok, visitkártya tartók, kenyérkosarak
5 frttól feljebb.

Majolika-tárgyak.

Kitünő járásu **ezüst órák**,
valamint **láncok**
5 forinttól feljebb.

Villamos csillárok!! Gázlámpák!! Legszebb petroleum lámpák!!
rendkívül nagy választékban található.

Elfogadom mindennemű gáz- és petroleum lámpák villamosságra való átalakítását. Óra és ékszerjavítások saját műhelyeimben olcsón és gyorsan eszközöltetnek. Régi használatlan, törött ezüst és arany dolgokat a legmagasabb árak mellett megveszem, illetve azokat ujjakkal átcserelem.